

gav tilsagn om at skabe det 21. århundredes velfærdsmodel; oprydning i forhold til et rege- ringsgrundlag, der lover højere ulandsbistand, men hvor finansloven ikke indfrier løfterne.

Denne finanslov vil så også blive husket som den finanslov, hvor det kommunale selvstyre fik et skud for boven. Kommunerne er ude i en turbulent tid. Der er gennemført en strukturreform, hvis økonomiske grundlag aldrig blev tilfreds- stillende økonomisk belyst før aftalens indgåelse. Der er gennemført ændringer i finansiering- en af kommunernes opgave, hvor vi alle ken- der til de stridigheder, der har været, om, hvor- vidt kommunerne er blevet kompenseret fuldt ud for de opgaver, de er blevet pålagt.

Det Radikale Venstre er tilhænger af det fri- villige aftalesystem, hvor den til enhver tid sid- dende regering forhandler med Kommunernes Landsforening. Vi er tilhængere af, at opgaver udføres i nærheden af borgerne, og at der lokalt kan prioriteres i de forskellige velfærdsydelser og -tilbud. Men det kræver et aftalesystem, hvor der er tillid mellem parterne, og hvor kommu- nerne har nogle rimelige arbejdsvilkår. Vi er til- hængere af, at aftaler skal overholdes, men ud- gangspunktet må være rimelige aftaler.

Der er brug for en diskussion om, hvad vi egentlig vil med kommunerne, hvad vi egentlig vil med det kommunale selvstyre. I regeringens forslag til finanslov står der, at der skal findes nye måder at regulere de økonomiske aftaler med kommunerne på, og at der kan afregnes in- dividuelt med den enkelte kommune, hvis afta- ler overtrædes. Men at forestille sig, at den til enhver tid siddende finansminister skulle gribe ind over for den enkelte kommune, svarer jo re- elt til at aflyse det kommunale selvstyre. Det har længe været klart, at det er Dansk Folkepartis politik, og det er jo helt fair at have den vinkel på det. Det underlige er, at partiet Venstre, der ellers om nogen har en stolt tradition for at kere sig om det kommunale, nu er på vej ind på en centralistisk linje, hvor alting skal bestemmes fra Christiansborg.

Jeg har tilladt mig i dagens anledning at gå lidt tilbage i arkiverne. Den tidligere indenrigs- minister og nuværende finansminister sagde fra Folketingets talerstol den 15. marts 2005 følgen- de om strukturreformen:

»Det er entydigt et decentraliseringsprojekt, det går nemlig ud på at gøre to ting: For det før- ste at gøre kommunerne store nok, bæredygtige nok, give dem muskelkraft nok til at løse dagens opgaver, så vi undgår det, der jo ellers har været

en snigende tendens i en lang årrække, nemlig at Folketinget stadig mere detaljeret blander sig i den kommunale opgaveløsning. For det andet, at vi samtidig bruger større og stærkere kommu- ner til nu massivt at flytte opgaverne tættere på borgerne, prøver at virkeliggøre visionen om én offentlig sektor, én indgang. Det er politikerne i ens nærområde, der, hvor man bor, der, hvor man alt andet lige har lettest ved at søge indfly- delse og holde politikerne fast, som har ansva- ret. Det er jo den vision, vi forfølger med refor- men her.«

Endvidere siger han, at:

» ... vi inden for rammerne af den nye geo- grafi skal skabe en offentlig sektor, hvor opga- verne løses tættere på det enkelte menneske, hvor der er én indgang til den offentlige sektor, en reform, der sådan set hviler på en grundlæg- gende tillid til det kommunale selvstyre, hviler på en tillid til, at man i kommunerne vil udvise ansvarlighed.«

Det var grundlaget for strukturreformen, det var kloge ord. Nu står vi så i en situation blot 3 år efter, hvor regionerne ikke har nogen selv- stændig mulighed for at udskrive skatter, og vi står i en situation, hvor regeringen truer med central økonomistyring af hver enkelt kommu- ne, hvor finansministeren skal kunne indkalde den enkelte kommune, som var det et torskellig- de i en skatteforvaltning.

Kl. 14:12

Venstre har gennem årene talt meget om det nære samfund, og nu synes det nærmest, som om det drejer sig om at være nær på kontorche- fer og regnedrengene i Finansministeriet.

Hvad skulle formålet så være med denne må- nøvre? Jo, det skal alt sammen til for, at regerin- gen kan overholde sit skattestop. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Det Radikale Venstre er kritisk over for regeringens skattestop. Vi finder, at pengene kunne bruges langt mere fornuftigt ved reelt at sænke skatten på arbejde og dermed skaffe flere mennesker ud på arbejdsmarkedet. Hvis det er medicinen, der skal til for at holde patienten i live, er det altså et åbent spørgsmål, om det virkelig er umagen værd.

Det Radikale Venstre er tilhænger af, at vi gi- ver de offentligt ansatte friere arbejdsvilkår. Vi vil gerne have, hvad vi kalder en tillidsreform, hvor vi udviser de offentligt ansatte mere tillid i forbindelse med løsningen af opgaverne. Det tror vi på giver mere kvalitet i ydelserne. Før valget fremstod kvalitetsreformen som regerin- gens bærende projekt, og i åbningstalen efter